

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Propugnatur sententia D. Thomæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

versam facultatem intellectus, non quidem naturalem, sed gloriosam, vel etiam quateus lumine gloria instructam.

§. II.

Propugnatur sententia D. Thomæ.

5. **CONCLUSIO.** *Adæquata ratio perfectioris visionis est sola major perfectio luminis gloriæ. Ita Schola Thomistica.*

Probatur primò. Ex illo principio habet intellectus, ut possit producere perfectiorem visionem, ex quo habet majorem proportionem, & virtutem producendi; sed hanc habet ex solo lumine gloriæ, non autem ex intellectu naturali perspicacia: ergo ex solo lumine gloriæ provenit perfectior visio, adeoque & inæqualitas visionis. Minor probatur, quod ex se nullam habet proportionem ad simpliciter producendum effectum, non potest date majorem proportionem ad producendum perfectiorem effectum; sed virtus naturalis intellectus ex se nullam habet proportionem ad producendam visionem simpliciter: ergo intellectus ex sua virtute & perspicacia naturali non potest accipere majorem proportionem ad producendam perfectiorem visionem.

Confirmatur. Perfectior visio sequitur ad perfectiorem unionem divinæ essentiæ cum intellectu Beati; sed perfectior unio fit ob perfectiorem dispositionem luminis gloriæ, non ob perfectiorem majorem luminis naturalis, ergo perfectior visio refundi debet in perfectius lumen gloriæ.

6. Probatur secundò ab absurdis. Nam sequeretur primò, minimum Angelum in gloria superare Beatissimam Virginem, eo quod intellectus Angelici perspicacia longè superet omne acumen humani intellectus. Secundò, quod DEUS non distribueret præmium vitæ æternæ juxta proportionem meritum, siquidem ex duobus Beatis habentibus æqualia merita, ille qui haberet perfectiorem intellectum clariùs videret DEUM. At sequela repugnat communi doctrinæ Ecclesiæ & SS. PP. Tertio, quod Beati se ab invicem in sua beatitudine discernent saltè partialiter per sua naturalia. Quarto, quod supernaturalis beatitudo non totaliter pertinere ad ordinem gratiæ: siquidem ex parte procederet ex lumine naturali, & DEO ut Authore naturæ, &c.

§. III.

Solvuntur objectiones.

7. **O**bjicies primò authoritatem Doct. Angelici in 3. part. q. 10. a. 4. ad 2. dicentis: *Græ-*

visio divina magis attendi secundum ordinem gratiæ, quam secundum ordinem naturæ. Sentit igitur visionis divinæ perfectionem etiam attendi secundum ordinem naturæ: vocula quippe magis est comparativa, quæ supponit positivum.

Resp. ly magis in illo loco non accipi comparative, sed adverbative cum exclusionem oppositi, veluti cum D. Paulus de Moyse dixit: *magis eligenti affligi cum populo DEI, quam temporalis peccati habere jucunditatem.* Hebr. 11.

Objicies secundò. Causa nobilior nobiliorem producit effectum: sed intellectus nobilior instructus lumine gloriæ est causa nobilior visionis, quam alius intellectus ignobilior instructus æquali lumine: ergo producit nobiliorem effectum.

Resp. quòd causa formaliter & secundum proximam rationem causandi nobilior, producit nobiliorem effectum, non quæ tantum materialiter est nobilior, & secundum remotam rationem causandi. Intellectus verò nobilior cum æquali lumine non nisi materialiter & secundum remotam virtutem causandi est nobilior.

Objicies tertio. Ubi duæ causæ concurrunt ad eundem effectum, modò alterutra in causando sit nobilior, sequitur nobilior effectus: sed præter lumen gloriæ ad visionem etiam concurrat virtus naturalis: ergo si modò illa sit nobilior, sequitur nobilior visio.

Major ab experientia ostenditur; nam quia ad visionem corpoream non tantum species, sed etiam lumen concurrat, sive ex parte speciei, sive ex parte luminis fiat intentio, semper sequitur perfectior visio.

Resp. majorem tunc solum habere locum, quando duæ causæ æquè proximè & in eodem ordine concurrunt ad aliquem effectum, prout contingit in adducto exemplo corporeæ visionis: non item cum una virtus concurrat proximè; altera remotè, ut contingit in visione DEI.

Objicies quarto. Intellectus perfectior cum æquali habitu fidei, perfectius penetrat fidei mysteria; ergo etiam intellectus perfectior cum æquali lumine gloriæ perfectius DEUM videt.

Resp. Perspicacior intellectus perfectius penetrat fidei mysteria, quantum ad apprehensionem terminorum, & propositionem objectum credibilem, conc. quantum ad ipsum fidem assensum, nego, hujus enim major perfectio ex perfectiori lumine & habitu fidei descendit.

ARTICULUS II.

Qualis sit actus visionis beatificæ

SUMMARI A

1. *Variæ acceptiones comprehensionis.*
2. *Veritas Catholica negat comprehensibilitatem DEI.*
3. *Ratio implicantiæ ex natura comprehensionis.*
4. *Instantia de visibilitate DEI.*

Potesst